

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorია

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

III. De Ecclesiarum ubique dedicationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

at certè partem aliquam & quasi efflu- xum percipere eorum bonorum qua nobis à Deo fuerant procurata.

Α ροῆς δὲ ὧν ὁμως καὶ μετασίας τῶν θεοῦ μὴ πρυτανυθέντων.

C A P I T U M II.

De inauguratione Ecclesiarum.

Huc refer Niceph. l. 7. c. 40.

ET cuncti quidem mortales tyranni- cæ dominationis impotentia liberati, securè agebant: malisque quibus antea premebantur soluti, Deum qui priorum propugnator existisset, solum verè Deum esse quibus quisq; poterat verbis confitebantur. Nobis verò præcipue qui spem omnem in Christo positam habemus, incredibilis quædam inerat lætitia, & divina quædam hilaritas in omnium vultu emicabat; cum loca cuncta quæ tyrannorum impietas paulò ante subruerat, tanquam ex diuturna ac pestifera labe revivifcere videremus: templaque rursus à solo in immensam altitudinem erigi, & longè majore cultu ac splendore quàm illa quæ prius expugnata fuissent nitescere. Quinetiam ipsi rerum Domini, crebris pro Christianorum religione legibus promulgatis divini erga nos beneficii magnificentiam confirmantes, prorogare illud atq; amplificare studuerunt. Literæ quoque ad Episcopos ipsos nominatim perscriptæ sunt ab Imperatore; honores aucti & pecuniæ donatæ. Quarum quidem literarum verba ex Latina lingua in Græcum sermonem translata, in hoc libro tanquam in sacrosancta quadam tabula opportunè inscribere non alienum erit, ut omnium qui post hæc venturi sunt perpetuæ memoriæ commendentur.

Huc refer Niceph. l. 7. c. 40.

POST hæc votivum nobis ac desideratum spectaculum præbebat, dedicationum scilicet festivitas per singulas urbes, & oratoriorum recens structorum consecrationes: Ad hæc Episcoporum conventus; peregrinorum ab externis & procul distitis regionibus concursus; populorum mutua inter se caritas ac benevolentia, cum membra corporis Christi in unam compagem coalescerent. Itaque juxta Propheticum oraculum quo ea quæ ventura erant sub arcana quadam imagine prædicebantur: Os aptabitur ossi, & junctura junctura: Et

Ezech. 37.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Περὶ τῆς ἐκκλησίας ὡν ἀναστάσις.

Πᾶσι μὲν ὧν ἀνδράποισ τὰ ἐκ τῶν τυραννῶν καταδυναστείας ἐλευθερώθη, καὶ τῶν πειρασμῶν ἀπηλλαγμένοι κακῶν, ἀλλως μόνον ἀληθῆ Θεὸν τὸν τῶν ἐπισημοῦν ὑπερμαχὸν ὁμολογῆ, μάλιστα δ' ἡμῶν ἐπὶ τὸν Χριστὸν ὃ Θεὸς τὰς ἐλπίδας ἀποδομένους, ἀλεκτος παρῆν ἐν φροσύνῃ, καὶ ἐν ἀπάσῃ ἐπήνθει χαρῆ. πάντα τόποι τῶν μικρῶν τῶν τυραννῶν δυοσεεῖαις κτισθέντων, ὡς περ ἐκ μακρῶν καὶ θανάτων φέρουσιν ἀναστάσις, καὶ θεοῦ μὲν ἐκείθεν εἰς ἡμᾶς ἀπειρῶν ἐρησμένων πολὺ κρείττονα τὴν αἰλαίαν τῶν παλαιῶν λιορκηθῶν δουλαμείνοιας. ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνοτάτω συνεχῆσαι τὰς ἐπισημοῦν νομοθεσίας, τὰ τῆς ἐκ Θεοῦ μετὰ δωρεῶν ἡμῶν εἰς μακρὸν ἐπὶ καὶ μείζονος ἐφοῖτα ὅτι εἰς προσώπων ἐπισκοπῶν σιλέως γράμματα, ὅτι καὶ χερματισμοῖς ὡν ἐκ δὲ πρὸς χροῖ ἂν καὶ τὰς ἐπισημοῦν καὶ καὶ ἐν ὅλοισ, ὡς περ ἐν ἐξῆς ἐπισημοῦν τῆ βίβλῳ, τὰς φωνὰς ἐκ τῆς Ῥωμαίων ἐπισημοῦν Ἑλλάδα γλώσσῃ μετὰ ἀληθείας ἐξῆς ἐπισημοῦν ὡς ἂν καὶ τοῖς μετ' ἡμᾶς ἀπάσι φέρῃ δια μνήμης.

D

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Περὶ τῆς πάσης τῶν ἐκκλησιῶν.

ΕΠὶ δὲ τούτοις, τὸ πᾶσι εὐκταίῳ ἡμῶν ἐπισημοῦν ἐστὶ καὶ πόλεις, καὶ τῶν ἀπὸ νεοπολιτικῶν προσεκληθῶν ἀφιερώσεις, ἐπισκοπῶν τῶν ταυτὸ συνεχῆσαι, τῶν πόρρωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς συνδρομαλαῶν εἰς λαὸς φιλοφροσύνῃ τῶν Χριστοῦ σώματος μελῶν εἰς μίαν συνῆσιν ἀεμονίας ἐνωσιν, σιμῆγετο δὲ ὧν ἀπὸ τῶν πρὸς ἡμᾶς Περὶ φηλικῆ μουσικῶς τὸ μετὰ πρὸς ἡμᾶς ἐπισημοῦν, ὡς ἐστὶν πρὸς ὅσον καὶ ἀεμονίας πρὸς ἀεμονίαν, καὶ ὅσα θεασθῶν ὁ λόγος.

αἰνεμάτων ἀψυδῶς προαιεῖνέτο. μία τε
ἢ θεία πνεύματι δια πάντων τῶν μελῶν
χωρεῖσα δυνάμις. καὶ ψυχὴ τῶν πάλιν μία.
καὶ προθυμία πίστεως ἡ αὐτὴ. καὶ εἰς δεξιὰ
πάλιν θεολογίας ὕμνος. καὶ μὴ τῶν προση-
γεμένων ἐντελεῖς θεσηκείαι. ἱερεργία τε τῶν
ἱεραιμένων. καὶ θεοπροπέεις ἐκκλησίας θεσμοί.
ὡς μὲν ψαλμοῦδαις καὶ ταῖς λοιπαῖς τῶν
θεσθεν ἡμῶν ᾠδαδοθειῶν φωνῶν ἀκροάσασιν.
ὡς δὲ θείαις καὶ μυσταῖς ἀπτελεμέναις δια-
κοιαις. σώθηκα τε ὑπὸ πάθος δόξορρητα σύμ-
βολα. ὡς δὲ πᾶν γένος ἡλικίας ἀρρένος τε
ἐπὶ φύσεως, ὅλη διανοία ἰσχυρὴ, δι' εὐχῶν
καὶ ευχαριστίας γεννηθῆναι καὶ ψυχῇ, τὸν τῶν
ἀγαθῶν παραίτων Θεὸν ἐγγεραῖσθι. ἐκίνει δὲ
καὶ λόγους ἀπᾶς τῶν παρόντων δεχόμενον πα-
νηγυρικῶς, ὡς ἐκάστω παρῆν δυνάμεως, θειά-
ζων τῶν πανήγυρι.

A quacumque alia idem Propheticus sermo sub obscuris verborum involucris verè utiq; pronuntiavit. Una erat divini Spiritus virtus per universa eommeans membra: una omnium anima: eadem alacritas fidei: unus omnium cōcentus, divinitatem hymnis celebrantium. Jam verò Antistitum absolutissimæ cæremonix, & accurata sacrificia Sacerdotum, & divini quidam augustique Ecclesiæ ritus: hinc Psalmos canentium & reliquas nobis divinitus traditas voces auscultantium: illinc divina & arcana obuentium ministeria. Mystica quoq; salutaris passionis symbola tradebantur. Deniq; omnis ætas & promiscua utriusque sexus multitudo, toto peccatore precatationibus & gratiarum actionibus incumbens, cum summa animorum lætitia Deum bonorum Auctorem venerabatur. Sed & Ecclesiarum Antistites quotquot aderant, panegyricas habebant orationes; & quantum quisque ingenio poterat, conventum laudibus extollere studebant.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ τῶν κεφαλῶν αἰσθητικῶν.

ΚΑί τις ἐν μέσῳ παρελθὼν τῶν μετερίως
ἐπιφωτῶν, λόγους σιμύταξιν πεποιημένῳ,
ὡς ἐν ἐκκλησίας ἀθροίσματι πλείστων ἐπι-
παρόντων ποιμένων, ἐν ἡσυχία καὶ κόσμῳ τὴν
ἀκροάσιν παρεχομένων. ἐνὸς εἰς πρόσωπον
τα πάντα δόξισ καὶ θεοφιλῶς Ἐπισκοπῆς, ἃ
διὰ σπαρδῆς ὁ μάλιστα τῶν ἀμφὶ τὸ Φοινίκων
ἐπὶ διαπρέπων ἐν Τύρῳ νεῶς φιλοτίμως
ἐπισκεύαστο, τοιόνδε παρέχε λόγον.

CAPUT IV.
Oratio panegyrica de splendore & gloria rerum nostrarum.

Atque aliquis vir mediocris meriti qui hujusmodi orationem composuerat, in medium progressus, præsentibus ut in Ecclesiastico conventu plurimis Pastoribus, & decorè ac placidè auscultantibus: ad unum ex illis conversus facile omnium principem, Deoque acceptissimum Episcopum, cujus studio templum illud in urbe Tyro erat exstructum, omnium quæ in Phœnice sunt longè pulcherrimum, ita verba fecit:

† Πανηγυρικὸς ἐπὶ τῇ τῶν ἐκκλησιῶν οἰκοδομῇ, Παυλίνῳ Τυρίων Ἐπισκόπῳ ἁποσπερωτημένῳ.

† Oratio Panegyrica de adificatione Ecclesiarum, Paulino Tyriorum Episcopo dicta.

Ὡ φίλοι Θεοῦ καὶ ἱερεῖς, οἱ τὸν ἅγιον πόδ ἤ-
ρη, καὶ τὸν θράνιον τῆς δόξης σέφα-
νον, τό, τεχέισμα τὸ ἐνθεον, καὶ τῶν ἱερα-
λικῶν τῶν ἁγίων πνεύματι ἑσολὴν ἀειβέλη-
μένοι. σὺ τε ὡς νέος ἁγίος νεῶς Θεοῦ σεμνολόγη-
μα, γεραῖα μὲν φρονησεῖσθε Θεοῦ τέλειμη-
μεις, νέας δὲ καὶ ἀκμαζέσης δρετῆς ἔργα
πολυτελεῖ καὶ πρεῖξαι ἐπὶ δεδειγμένε. ὡς τὸν
ἐπιγῆς οἶκον αὐτός ὁ τὸν σύμπαντα κόσμον
ἀειεχων Θεός, δέιμας καὶ ἀνανεῖν Χειρῶ
τῶ μονογενεῖ καὶ πρωτογενεῖ αὐτῆς λόγῳ
τῆς ἁγίας καὶ θεοπροπέει τῆς νύμφῆς,

Mici & Sacerdotes Dei, qui sacra tunica talari induti, & caelesti gloriæ corona decorati, divinaque unctio- ne delibuti, & sacerdotali Sancti Spiritus veste amicti estis; túque ò novi ac sancti Dei templi decus eximium: qui senili quidem prudentia à Deo decoratus es, juvenilis autem ac vivida virtutis præclara facinora edidisti; cui ipse universum mundum continens Deus, hanc in terris domum Christo unico ac primogenito suo Verbo, sanctæque ac divinæ ejus sponsæ construere ac renovare, eximiâ quadam prerogativâ con-

A a a ij